Any V.—Núm. 219 15 Mars de 1912

Agneta Morera

en "La reyna jove"

Comensa a repartirse la famosa comedia de grant éxit

ELS HIPOCRITES

48 pàgines 15 céntims

H. A. Jones y Els Hipócrites

El debut de H. A. Jones com autor dramàtich, no va ser menys dificultós que'l de la major part dels autors ingleses avuy més celebrats y com era impossible debutar a Londres sense un nom y aquest nom encara havía de ferse'l, va serli precis demanar assil als teatres de provincies quins empresaris eran menys exigents per questió del nom.

Tres ó quatre pesses estrenades amb èxit, no varen ser prou perque el públich londinense es familiarisés amb aquest nom tan vulgar allí En l'any 1882 el notable crítich teatral William Archev va inclòurel en un volum que va publicar amb el títol de "Dramaturchs inglesos moderns" causant això certa sorpresa en els qui de teatres s'ocupavan, preguntantse extranyats qui era aquell senyor Jones que ningú coneixia.

En aquella época havía tan sols escrit algunes comedies en 1 y 2 actes originals, havía fet algunes traduccions ó adaptacions franceses y comensava á escriure melodrames. Poch varen tardar els qui desconeixíen aquell autor en familianse amb ell, perque l'èxit grandios de "*El Rey de l' Argent*" va obrirli de bat á bat les portes dels teatres de Londres al jove autor. Es *El Rey de l' Argent* un melodrama molt efectista, amb tipus allavores nous, amb cops d'efecte molt originals y d'un interès extraordinari en l'acció.

Després d'aquest exit, l'autor va quedar ja encarrilat per sempre, fins a arribar a ocupar avuy un dels llochs més prominents en la dramaturgia inglesa.

Quantes obres ha estrenat han sigut éxits y si bé es veritat que no totes han tingut bona rebuda en la nit de l'estrena per la seva gran afició a combatre certs vicis o defectes de la societat, no's recorda de cap que no s'hagi pogut dir qu'es filla d'un mestre.

El teatre d'en Jones ha evolucionat a mida que ha anat adquirint fama. Per triomfar al principi de la seva carrera, va valdres de l'acció plena d'escenes emocionants que mantenían l'interès del públich, després, ha vingut a valdres quasi exclussivament del seu talent de literat y del gran coneixement del públich. Bona prova d'axó son les seves darreres comedies *Dolly vol corretgirse* y *L'ogro* obres quasi sense argument però delicioses quadros de costums inglesas.

La seva obra mestre es considera a Inglaterra qu'es *Els Mentiders* y entre las més celebrades s'hi troba *Els Hipócrites* obra qu'avuy ens ocupa amb motiu de la seva segona edició. No soch tal volta el més indicat per parlarne, perqué en colaboració amb el distingit literat en Salvador Vilaregut, varem danarla a conexe al publich de Barcelona l'any 1909, però com ni he imposat aquesta tasca, procuraré ferho, deixant a una banda tot quant sigui de cullita propia per citar fets y opinions d'altres no més.

L'obra fou estrenada al Hudson Theatre de New York el 30 d'Agost de 1906 y al Hicks Theatre de Londres el 1907, essent l'éxit extraordinari en totes duges bandes y contantse por plens les representacions. L'obra d'en Jones está

basada en una frase del gran pensador Jordi Meredita "La conveniencia es lema del home; obrar bé ho es de Deu"

Edmund Gosse va dir després de l'estrena qu'es un dels dramas moderns més emocionants sense recorre a les escenes patéticas, macàbras o repugnants. Tot es emoció veritat. Y G. R. Sims escribía en un diari de Londres «Es un dels casos més valents presentats al teatre, un cas que no es nou perqué vé succehint densá que'l mon es mon, peró tractat amb l'habilitat d'un mestre. Es dir a la vida l'etern engany de la dona sense experiencia, barrejat amb un cas de moral acomodaticia y mundana patrocinada per certs homes d'iglesia, en contraposició amb la moral severa y recta del cristianisme, encarnada en un senzill vicari de poble.

De la estrena a Barcelona tots el que tenen més y menys afició al teatre se'n recordarán. L'éxit va ser franch desde el primer acte y va arribar a tant l'emoció y l'entusiasme en el tercer en l'escena culminat de l'acte, que va ferse en aquells moments un gran silenci a la sala, ningú quasi s'atrevía a respirar y al confessarse culpable en Lleonart llensantse als brassos de Raquel, la pobre víctima a qui tots abandonavan menys el vicari, aplaudiments atronadors varen ressonar en tot el públich sense esperar a que l'acte s'acabés.

Se van donar d'aquesta obra a Barcelona 48 representacions seguides y crech qu' aixó es el millor comentari que pugui ferse a una obra de teatre.

Del mateix autor té avuy l'empresa del Principal duges obres fortament aplaudides a Londeres amb promesa formal de representarne una al menys. Si l'empresa cumpleix la seva paraula podrà el públich aplaudir novament a l'Henry Arthur Jones.

ALEXANDRE P. MARISTANY.

Plá-Traber

D' un llibre.

A tu María:

Avuy tot es emboyrat assí alt: la boyra ha pujat mandrosa per tots els viaranys á glopades, pró que tot, han cobert com fumerala de máquina de tren que portés embransida. ¡Ni'ls pallers que son devant d' era casi veig! ¡Cóm puch, donchs, veure la barriada de San Roch, d' assí estant que sembla posat al demunt d' un pich, sense fons y desde 'l que no existex més mon que 'l tros minúscul de terra que m' aguanta.

Y quan pujant boyres..y...més boyres, com si una xemeneya fenomenal anés desflocant tofes de cotó fluix que assí 's destrían evaporantse, quan ja pujan les altres glopades més espesses y que 'm fan l' efecte de que si'm volgués tirar al abim un immens matalàs flonjo m'aturaría.

Prò no m' hi vuy tirar al abím, María, perquè sé que la boyra es un engany, una ilusió, y que mon cap se destrossaria en els penyalars que la boyra amaga y may més podría imaginarte, ni somiarte com ara; igual que una Verge d' altar — prò de carn y ossos — més bella que aquelles que 'l temps ha marcit. Tu encara portes la cars rosada com la neu del Canigó á la sortida del sol y de tos llavis se'n pot esperar un bès que deixi senyal al front, com el cálzer de les roselles...¡Una estrella de llavis de verge que guihi en els jorns de boyra!...

BERGA BOADA

Plá - Traber. Juliol - 1911

Breviari

Teresina Guitart y la Dramatica Hispanica

Va desapareixer una nena y les multituts, esperonades per la prempsa diaria y no diaria, se commogueren. (Per fi!.. Viviam una vida tan quieta, tan mança tant aburridíssima, que això, com un sàdit colp de foet, ens crespá els nirvis follament. ¡Per fi lo sensacional, lo inconegut, el misteri, venia a torbar el vulgar y aclaparador ambent!

El nostre pùblic, pùblic genuí de gran ciutat, que no s'interessa dels llibres nous, ni del teatre culte y educador de voluntats, que parlarli de literatura o d'art es parlarli en grech, arrencava de mans dels venedors els diaris, assaltava gayrebé els kiosques, y armava uu xivarri de mil y un diables, amb la misteriosa desaparició de la nena. Nena que fou la obssesió d'una ineducada y estùpida multitut durant vuit o deu dies.

Per fi un jorn, felicíssim y memorable en els anals de la historia, aparegué la nena Teresina Guitart, se descobrí a una innoble segrestadora y a un son marit, futura gloria de les Arts plàstiques. Com se veu la desaparició aquesta ha sigut altament profitosa, pero encara no ho sabs tot, amich que llegeixes. Se donaren funcions en honor y a benefici de la nena, cosa molt natural en una nació tan culta com la nostra, totes les revistes que s'aprecien quelcom á sí mateixes publicaren son retrat, la testa calva, la segrestadora feia col-lecci de melenes, els ullets vius y miniócols, la boca entreoberta, y la marejare n tant y tant la fesen anar endoyna qu,ella ja segurament, deu anyorar la pau y'l silenci del segrest.

Als teatres Apolo y Español hi han estrenat, per fi, una funció de drama: «La niña secuestrada» assistint-'hi, no l'autor *ó autors,* que això ja es massa vell, y are volèm motllos nous, sinó l'heroína en carn y ossos, y el pùblich, jo no hi era pero ho suposo, el pùblich que obliga a tancar les portes d'altres teatres hont hi regnen l,Art y la Bellesa,que deixa en blanch els salons de conferencies; devía passejar en triomf per l'ample *boulevard* barceloní a l'astorada nena, avant l'extranyesa de les dames qu'a tals llochs y a tals hores solen concorrer.

LLUIS CAPDEVILA

Del amor al art del Teatre

De totes les més grans manifestacions artístiques, jo crech que l art del teatre es la més forta y arrelada, y al ensemps també la més bescantada y explotada pels filisteus de tota mena. Concretament no sabría pas dirvos si l'amor a l'art del teatre es verament sentit per tots els que del teatre viuhen o aspiran a viurehi, o senzillament, en coses de teatre dedican ses aficions, emprò no crech equivocarme de gayre si m'atreveixo a manifestar que l'immensa majoría dels que en qüestions teatrals resten immiscuhits, obeheixen solsament a un baix sentit de petulancia o a un estricte sentit de negoci. No cal més que fixarse en les interioritas del teatre: què hi veurèu? Alguns actors còmichs, que tenen més de còmich que de lo altre; autors de popularitat, que la seva major gloria està en això, en la popularitat; comediants de tota mena, més carregats de pretensions que de saber; periodistes, crítichs de per riure, destorbs d'escenari, y tota aqueixa faràndula que'ls segueix per tot arrèu, alsant capelletes, donantse ayres d'importancia, adulant a tort y a dret, y sobretot menyspreuhant sanes voluntats y esperansadores iniciacions dels que, apart d'una gran fè en la literatura, senten més arrelat que ningú en el fons de son ésser l'amor a l'art del teatre. Prova de lo que deixo escrit, es la poca protecció qu'en tots els terrenys venen sofrint els que hem quedat en anomenarlos autors novells; explicar l'etern vía-crucis en que forsosament passa tot el qui pretén que se li estreni una obra en tea tre gran y'l seu nom no es encara conegut, com si fos el nom y no'l valor de l'obra lo més important, es cosa aquesta per demés ja massa sapiguda; y encara, com si no n'hi hagués prou amb això, ¡fins fà vergonya de dirho! hi ha hagut algún periodista—no recordo quín, perque no'm vaig pendre la molestia de llegirli'l nom—que ha fet notar la conveniencia de que la nova empresa del Teatre Català no accepti obres d'autors massa novells. Per què? Senzillament per això: pel gran delicte d'ésser novell. Què vol dir que un autor de nom escrigui una tontería? El nom l'ampara y ja n'hi hà prou. Què vol dir que un autor totalment desconegut pel públich construheixi una obra ferma, hermosa y plena d'art, literaria y teatralment? A fora! ets un desconegut, ets un intrús! no mereixes pas un lloch a la nostra taula! no l'alsaràs pas la copa del festí, ahont sols hi tenen cabuda els que, més que per la fascinació del seu art, esdevenen populars per la fascinació de ses innombrables amistats, que'ls sostenen y amparan al redós dels seus favoritismes. Emprò, per fortuna, la joventut estudiosa e inquieta, la qu'estima amb tota l'ànima en lo que val aquest gloriós art de la escena, no'n fa pas cas d'aquests petits obstacles que van apilotantse en son camí: ella segueix els dictats de la seva conciencia y ja n'hi ha prou; sino es avuy, un día o altre vindrà el jorn de son triomf, y allavors, pesi a totes les malvestats hagudes y per haver, s'imposarà amb tota la seva magnificencia l'obra santa del artista.

No defalliu, amichs meus, y seguiu sempre endevant; no més us demano una cosa, y es ben senzilla. Escoltèu: no escribiu si una forta inclinació no us hi induheix; no embrutèu el paper de tonteríes ni paraules buydes, que massa se n han escrites; si la vostra ànima no us diu rès, si l vostre esperit no cerca en els horitzons desconeguts la paraula nova, deixèu en pau la ploma y no feu

servir les taules del escenari pera representar insubstancialitats que solsament seryeixen per acabar d'afeblir el poch gust que encara li queda al públich de nostres días. Però, si per sort els vostres sentits s'han obert à la fascinació de la més sana poesía, si'l vostre ésser se sent commogut per l'estremiment dels més grans ideals, allavors sí, arborèus d'una santa y indomable voluntat, suquèu la ploma amb fermesa y feu ressorgir de la blancor immaculada del paper l'encís més poderós de les vostres esperances, la forsa miraculosa de les més sanes illusions. Ara t'ha sorprès una idea y t'ha semblat cosa hermosíssima per ensenyar als demés, escriula. Ara t'has enamorat del curs d'una petita acció que, profondisanthi els teus pensaments, pot esdevenir una bona obra, escriula també. Més enllà hi veus la llevor d'un sentiment que tu vas comprenentho poch a poch y que, portantlo sabiament, pot servir de profitosa llissó a l'humanitat, escriulo. Escriuho tot: lo que't fa pensar y lo que't fa riure; lo qu'es digne d ésser viscut y lo qu'es digne d'ésser satirisat; posa en lletres de motllo la dolsor dels petons de la estimada y l'amable fortalesa de l'abrassada d'un bon company; reparteix somriures, reparteix rialles, reparteix cops de fuet, y no'n fassis cas d'aquell que d'això se'n queixi, senyal que no té rahó; posa en les teves obres, sense eufemismes ni cobardíes, tota la grandiloqüent fortalesa de qu'es capàs ton ànima somniadora.

Oh, jove autor novell! tu que suspiras fervorosament per aquest hermós ideal de la gloria en el teatre, tingas serenitat y confiansa. Que ara les teves obres resten encara inconegudes, a pesar de tantes y tantes banalitats com se representan avuy día? Això què hi fà! Tu segueix escrivint sempre amb la mateixa fè, ardidament, inspirante en les fonts de la més sana poesía. No tens pas necessitat de llegir els clàssichs, ni l'Ibsen, ni Shakespeare, ni tants altres autors antichs y moderns tan alabats per l immensa majoría dels que no'ls han llegit may; llegeixte a tu mateix, sucs la ploma en la font dels teus més purs sentiments, y si no't manca inspiració veuràs còm l'obra teva esdevindrà construhida ferma y sòlidament, sinò completa, perquè en ella hi transpuarà tota la noble emoció d'un cor jove saturat de vida y plè de santa unció per l amor a l'art del teatre.

ROSSEND LLURBA.

Impresions tristes

Quadro d'hivern

Avuy m he despertat molt d'hora. Devían ésser les quatre de la matinada quan m'he acostat a la finestra y, a través dels vidres entelats pel meu alè, he contemplat el paissatge trist, melancoliós y fret. He sentit la melengía dels jorns de hivern, tot remembrant els bellíssims y clars días de l'estiu, aquells días amarats de sol esplèndit y radiant, avuy eclipsat pels negres núvols que hi hà en l'horitzó... A fora feya molt fret. Una espessa capa de neu, blanca com les testes dels avis que passan aquests jorns arraulits vora la llar, cubría'ls carrers de la ciutat, els camps y'ls prats verdosos en els jorns d'estiu.

Els rossinyols y caderneres qu'en la infantívola primavera ens alegravan amb sos armoniosos cants, han desaparescut. Unicament perdura la monòtona remor de les poques fulles qu'en els arbres queden, agitades pel mestral.

L'espessa boyra qu'entela el sol transparent y diàfan va ennegrintse més y

més, amenassant una pahorosa tempesta. Alguna estrella amb claror pàlida titil·la entre l'immensitat del cel cobert de espessos núvols, que talment sembla que vulguin escudrinyar quiscuna cosa, quiscún misteri d'entre les foscors...

La vila està quieta, tota resta en pau com si haguessin fet presa dels sers que en ella viuhen. De quan en quan se sent un aucellet de xiuxeig esmortuhit, tot saltant de branca en branca, cercant calor y un lloch ahont pugui arraulirse pera defensarse del temporal...

El mal temps s'acosta...

L'ayre y'l vent son humits y talladissos, la claror del frèstech llampech me fà feresa y l trò ressona amb ira per l'ample espay. Plou molt fort, y l aygua corre brunzenta pel carrer, empolsada per la furienta forsa del vent.

Allà al lluny, y mitj amagat entre les boyres, s'hi divisa'l cloquer de l'esglesia del poble, y s'ouen les esllanguides batallades de la campana que tocà a missa primera.

. . . . . .

Son les sis de la matinada. Altre cop, amb sò trist y fatídich, la veu de la campana interromp la quietut. Al cap de poca estona apareix un sacerdot sota l'ombrela, serè y noble. Se l'ovira carrer amunt, bò y-passant per entre mitj de la neu y l'aygua que s'escorra pels reguerons; va a complir, fidel, son ministeri. Fervorós porta l'últim consol a un ser que en el llit agonitzant l'espera. Li ha d'obrir les portes de la gloria eterna, ja que la mort vol fer presa d'aquell cos humà...

De mos ulls espurnejan llàgrimes y mon cor s'esgarrifa al vèurer tan trist espectacle!...

. . . . . .

El mal temps ha calmat. El vent ha amaynat sa furia y l cel se posa clar, acabant tot seguit de plòurer.

Espectres solars oscilan en l'horitzó y la neu va fonentse poch a poch...

Allà al lluny, en la llarga carretera tota blanca, ressonan cants de galeots y traginers, y s'ou, encar que dèbilment, la veu frèstega y rogullosa d'un carreter que va cantant joyosament, mentres les campanes del cloquer de la vila tocan a morts pel que fa poch han viaticat.

FRANCESCH COSTAS Y JOVÉ.

A una Dama

D'aquest matí d' hivern suau y clar,
Vos heu estàda, oh Dama, la regina;
Vos, dels cabells de sol y elsu lls de mar,
Y de la faç de rosa purpurina!

Per un instant jo us he poguda aymar
Y al mar de vostres ulls tornàs gavina
Mon ánima llençada á un alt volar
Cercant l'ánima vostra alta y divina!

Oh instant sublim d'amor jamay sentit!
Cent Primaveres alenà mon pit,
Y als llavis meus l'eternitat floría....

Un goig tan dolç no he de gustar may més
Com fou el goig de l'inefable bes,
Que s'han donat vostra ànima y la mía!

FRANCESCH SITJÁ

Grupo de
l· elench de la
SOCIETAT
La Alianza
del
Poble Nou

De esquerra a dreta.—Drets; Joseph Moliné, Joaquim Balaguer, Jaume Vidal, Joseph Doria, Robert Benet y Joan Solá.
Asseguts; Pere Carbó, Joan Gils, Salvador Pladevall, Miquel Torres y Francisco Ansillo.

L'Aliansa

Dels elenchs qu' hem vist actuar nosaltres, el de *L'Aliansa* del Poble Nou, mereix lloch d'honor, puig se tracta d'un quadro escènich compost de persones coneixedores del teatre, que l'impuls que'ls guía els fa mereixedors d'admiració y veritable respecte.

Aixís, com en motls conjunts que en les entitats veyèm sols hi figura una o dugues persones que's distingueixen dels demés, en aquest quadro dramàtich, no succeheix, car en les obres de difícil execució s'hi veu un criteri acrisolat, que fa duptar de qui, de tots, es qui val més.

Comensèm per dir, que tots ells son ja homes, allunyats d'aquella pretensió ridícola é infantívola; afegim, que no hi há entre 'ls mateixos l'enveja crudel y sagnanta predominadora en afectes de teatre, causes poderoses que la fatuitat es el corcó que tot ho desgavella. L'elench que dirigeix el senyor Pladevall té format un criteri propi, y això es remey per assolir els èxits que obté en cada una de les interpretacions que dona, y ho patentisà l'esplendenta execució que donaren fà poch temps a *La Reina jova*, que tant la prensa com el públich, qu' omplía de gom a gom la grandiosa sala d' espectacles, aclamà als aficionats, considerantlos com á conscients actors.

L'Aliansa, que no es local de societat, sino teatre públich, es apropòsit per esllavissarshi un elench mancat de condicions artístiques, y donada la serietat de trevall que hi fan els joves que hi actúan, fa que sempre la sala 's vegi plena y es desitgi vèurehi els avensos, que esperonan cada dia més en deixar a un lloch magestuós, l'elench que regeix baix l'experta mà de don Salvador Pladevall.

AGRUPACIONS Y SOCIETATS

—Círcol Unió lliberal del districte VII.—Amb la comedia *Zazá* s'efectuà el debut del elench artístich que dirigeix el senyor Palmerola, obtenint una notable interpretació per part de tots.

En preparació, obres dels més eminents autors nacionals y extrangers.

—Assiàtich.—A benefici de l'agrupació coral «Escarpindull Madronense», se celebrà el prop passat dissapte una vellada teatral. Se representà l'obra d'En Teodoro Baró, *L'olla de grills*, assolint una perfecta interpretació per part de les senyores Alentorn y senyoreta Valero, y'ls notables aficionats senyors Ventura, Palacios, Ociás, Riera y Villacampa.

La direcció, a càrrech del veterà Sr. Leandre Ventura, digna d'elogi.

Per deferencia als beneficiats, prengué part en la vetllada el celebrat actor jove del teatre Apolo senyor Salvador Sierra, recitant dugues sentides poesíes, que sigueren acullides amb forts aplaudiments per la nombrosa concorrencia aplegada en el local. També sigué de remarcar l'hermosa sardana «La joya del Ampurdá», cantada per tot el coro y rebuda per tot el públich amb forsa entussiasme.

—Centre Plà de Bages.—Aquesta entitat, que va prenent cada dia més animació y vida propia, celebrà diumenge passat el benefici del director don Enrich Vilar, el qual escullí *Les arrels*, d'En Morató.

L'obra fou interpretada amb veritable acert per la Sta. Pahissa, que feu l'«Eugenia» molt ajustada, sense exageració. La Sta. Mestres (A.) interpretà la «Tresons» amb forsa vis còmica, puig com a novella actriu també revela condicions pel teatre, car, al declamar que no corri massa a la pronunciació de les paraules, puig devegades quedan incompresos conceptes: reconcentris y serenitat. Pot ferho bé y té figura agradable per l'escena. Sab que nostres

concells son per bé d'ella, y creyèm els tindrà en compte.

La Sra. Borralleres declamà amb naturalitat; el Sr. Reig feu un «Fortunat» amb sentiment, sobretot al darrer acte, ahont travallà amb una discreció mereixadora de nostre més sincer elogi. Molt bé en Davi amb el «Juliá», que sapigué vèncer les situacions dramàtiques sense caure al més petit detall ridícol: es jove que promet y esperém vèurel en altres obres. En Vilar (Ll.) feu un «Galderich» xamós, tot ell vivositat, guanyantse l'auditori, fentlo somriure o plorar, segons les situacions del drama. Molt correcte en Munné amb el curt pape d'«Aniol», puig encara que hi té poch parlament, se feu impozar, essent escoltat amb fruició. Bé'l jove Sr. Prat; sols cal que aixequi quelcòm més la veu.

Y ara parlém del beneficiat. Coneixém les condicions del Sr. Vilar, y esperavem d'ell una tasca meritoria com la que feu, puig hi abocà cor y ànima, sortint airosíssim del difícil paper de «D. Fidel». Encarnà magistralment el tipo sens fugir de tò en tots tres actes, especialment en els dos primers. Va rebre valioses ofrenes, aplaudiments merescuts y molta plata.

Se va veure que hi havía molta *gent* y moltes *persones*.

No poguerem veure l'estrena de *Cors que s'estimen* per lo avensat de l'hora: malaltia crònica d'aquesta casa.

—Nova Germanor.—*Els velts* fou l'obra escullida per l'aficionat don Pere Casals, director d'aquest modest elench dramàtich. Veritat es que mereixía el «Joan» un altre conjunt més arrodonit, puig en les escenes de gran intensitat s'hi notava una vacilació gran, degut a l'inexperiencia d'alguns elements fluixets. El Sr. Casals patentisà les llohanses que venim fentli de temps. L'ajudaren molt bé la senyoreta Guardia y senyors Alegret y Borralleres, Fabregat (A.), Sans, Vidal, Fustagueras y Schafinno.

La concorrencia era nombrosa, y'ls aplaudiments no s'escatimaren, provant que son moltes les simpatíes amb que conta en aquesta entitat.

—Orfeó Barcelonés.—Baix la direcció del senyor Castellà s'hi representà *Sol solet*,. La concorrencia, per cert forsa nombrosa, aplaudí l'obra amb entussiasme. Hem d'elogiar a la senyoreta Saumell, que feu més de lo que podía, revelantnos que pot arrivar a ésser una discreta dama jove, puig sent y's compenetra amb sos papers. Correcte la senyora Abella; el senyor Munné, amb tot y fer el galàn de l'obra, sapigué vèncer les dificultats, detallant y declamant amb tò de jovialitat; cert que no era'l seu paper, mes se l'escoltà amb atenció y respecte. El senyor Castelló feu un «Hipólit» amb totes les regles de la lley. irònich, crudel, feridor, sobretot al darrer acte, que est'gué acertat amb lo que pertany a la part plàstica y detall.; en cambi, en la dicció dóna devegades cert tò de veu que resulta una mica ingrat, com es de allargar massa els conceptes; petit defecte fácil de corretgir y que no dubtèm, donat el criteri d'aquest bon aficionat, que tindrà present; dirigí amb acert, com ens presentà l'obra amb riquesa de detalls. Molt bé'l senyor Alfocea, com els demés ajudaren a l'excelent tasca d'aquest elench, per cert forsa notable.

Felicitém a la secció d'Esbarjo per l'acert en escullir les obres.

—Joventut Autonomista Catalana.—El diumenge per la tarde tingué lloch el benefici de l'estudiós jove y director del elench escènich en Ferràn Forga, essent l'obra que's posà en escena *Els hipòcrites*.

El beneficiat feu una veritable creació del difícil personatge «Edgard Linnell» y la senyoreta Clapera digué son paper com una primera actriu, demostrant estarne ben possehida de la «Raquel Neve»; la senyoreta R. Virgili en la «Senyora Vilmore» hi feu un travall meritissim, si bé se i coneixía en certs moments que li venia un xich gran aytal personatge, dificultat que va vèncer amb el molt estudi que hi va fer; la senyoreta Jordá, en l'«Helena Plugenel», hi estigué molt en carácter, lo mateix que'l senyor Clapera en el difícil paper de «Lleonart».

Les senyores Amorós, A. Virgili y A. Tossas arrodoniren els conjunts, y'ls senyors Vinyas, Vera, E. Glasat, Farré, Jordá y T. Glasat feren conèixer que's sabían els papers, portantse tots com a veritables actors. La representació fou un sorollós èxit pera'l beneficiat

y per tota la companyia, essent molt aplaudits al final de tots els actes, y'l beneficiat se vegé obligat a dirigir la paraula a la distingida concorrencia que omplía'l local de gom a gom, la qual va sortir molt satisfeta de tan agradable festa.

Pel diumenge vinent s'anuncia *L'esquella de la torratxa*.

—Ateneu obrer del districte III.—*Pau Claris*, interpretada per la companyia del discret aficionat Narcís Perbellini, obtingué una execució com poques vegades s'acostuma a veure. A més d'interpretar aquest senyor l'obra amb veritable acert y de presentarla explèndidament, car no hi mancaren detalls ni part escenográfica, l'execució fou excelent per part de la Sta. Sasac, Reig, Perbellini (E.), Lluch, Boguñá y Carbonés.

La funció anava dedicada a l'Associació Nacionalista Catalana.

Se prepara el benefici del director amb un atractiu programa.

—Esbart Artistich.—A càrrech del Foment de la Sardana y baix la direcció del Sr. Munné s'hi representará *L'escorsó* y *La santa*.

En parlarèm detalladament.

En preparació: *Nadal trist* (estrena), Calzada-Escofet.

—Joventut Artística.—Baix la direcció del Sr. Quadreny, s'hi representá *Miquetta y sa mare*.

De l'execució, hem d'elogiar a les Stes. Fortuny, Guilleni, Sra. Carreras y Srs. Parcesores, Jorba, Selmas y Martínez.

¿Cóm es que un personatge d'una obra fos interpretat per dos actors diferents? Aquesta aberració la trovèm tan anti-artística, que mereix la més greu censura al director d'escena. ¿Tingué algún accident un dels actors? ¿Hi hagué causa poderosa per fer aquesta anomalia?

—C. N. R. del districte IV. — Diumenge passat tingué lloch en aquesta entitat, una funció dedicada en honrar la memoria del fundador del Teatre Catalá, don Frederich Soler, posantse en escena *Lo lliri d'aigua* del plorat dramaturch.

Hem d'elogiar el traball de les Sres. Ceballos y Rodriguez y del Sr. Ponseti, que obtingueren forts aplaudiments per llur tasca artística, essent ajudats admirablement pels senyors Molas, Martínez, Cluselles, fent en conjunt excelent degut al bon acert pèr la direcció confiada al Sr. Ponseti. La xamosa nena Rodriguez, feu la «Riteta», donà relleu á son paper, mereixent aplausos, car se revelà una petita actriu. La presentació digna d'elogi.

Pel dia 24 *L'hereu Escampa* den Rusiñol. Pel mes d'Abril s'hi representarà'l diálech den Graells *Boirina de Sol* per el Sr. Ponseti y Sra. Rodriguez. Parlarem de tot á son degut temps.

—Ateneu Obrer II districte.—Com s'anuncià oportunament diumenge á la vetlla celebraren en aquesta entitat el benefici els coneguts aficionats F. Compta y L. Vallís.

L'obra escullida era la nova producció del Sr. Guimerá, *L'Aranya*, en quina interpretació s'hi lluiren forsa abdos aficionats, ajudantlos correctament en llur treball els senyors Boquet, Garrigó, Tarruella, ab l'acertada cooperació de les Srtes. Durán, Cotó, germanes Albert y la Sra. Vidal.

La presentació forsa aceptable.

El públic forsa nombros ovacionà en tots los finals d'acte.

Per fi de festa *A cal notari*.

—Niu Guerrer (Mercaders, 26).—El dia 10 del corrent tingué lloch la representació de l'obra de l'Iglesias *La Mare eterna* á càrrech del quadro d'aficionats dirigit pel Sr. Gubert.

No cal dir que l'execució fou bona per part de tots els seus interprets, mereixent citar ab preferencia á la Srta. Guardia que'ns feu una «Marió» forsa ensopegada. El Sr. Gubert que digué'l paper de «Florenci», molt be essent aplaudit al final de l'obra. Els demés senyors David, Rovira, Casals, Illa y Estefa, encaixats en els papers de «Enganya-amors», «Gabriel», «Andreu», «Llech» y «Ros» respectivament. Sols en el darrer acte vegerem quelcom d'inseguretat, peró degut als elements esmentats y á la seva táctica, salvaren la situació.

Pel dissapte vinent s'anuncia la representació de *El Mistich*, *La Santa* y un monólech castellá á càrrech de la companyia d'aficionats que dirigeix el Sr. Buxedas. Hi assistirèm y en parlarem degudament.

GRACIA.—Centre Nacionalista Republicá.

—Després d'un quan temps d'inactivitat teatral, aquesta concorreguda societat ha obert de nóu ses portes a l'art dramátich.

Sembla - no voldríem equivocarnos - que aquesta vegada la cosa s'ha pres en serio, ben fonamentada y ab la meditació y apoy deguts.

Realment, lo que passaba en aquesta entitat d'un quan temps en aquesta part era sensillament intolerable. Cap companyia bona o dolenta, per lo mal organisades, podíen fer tres funcions consecutives. Per fi, ab molt bon encert, el concell directiu ha decidit tenir quadro propri.

Per vencer les moltes contrarietats que ha ofert la presentació a un públich de gust refinat, d'un elench compost quasi en sa totalitat de joves debutants, s'ha escullit un respectable senyor y entés director d'escena, el qual ab sos e forsos ha lograt, per ara, fer passar la primera vetlla sense aborriment.

L'obra escullida per debut, fou *El Cor del Poble*, de quina execució, en general, no pot dirsen res que no sigui en lloansa d'aquells simpátichs joves comensants.

Per nomenarne algún y sense ánims de restar mérits als demés, d rem que'l senyor Xuclá va fer un «Fidel» que per ells el voldríen molts dels aficionats que corren per nostres societats. En Costa si no hagués sabut tant el seu paper de «Xich» ens hauría ag adat molt més: es aquest un defecte que no'n pateixen gaires aficionats, per desgracia. A n'en Renart el «Passarell» li venía quelcom gran, pero un o altre devia ferlo aquell paper. An en Brasó la emoció propia del debut ens priva de jutjarlo; ab tot feu un «D. Albert» bastant aceptable, sobre tot en l'acte primer. En Jordá tragué partit del «Boira» al tot y no ser pel seu carácter; en les darreres escenes de l'obra, potser se movía massa.

El públich sempre justicier, ovacionà als novells intérprets y demaná al director.

Anim, joves, que aixó promet y fins a una altra.

—Ateneu Graciench de U. F. N. R.—En el nombre vinent parlarem de les dues estrenes efectuades darrerament en aquesta casa ab la extensió qu'elles se mereixen. L'exces de original ens priva de ferho avuy.

GRACIA.—Circol de Propietaris.—El diumenge passat día 10, se verificá l'estrena del drama en 3 actes d'en Xavier Albiu, *Animes errantes*. L'execució estava encarregada á la companyia Claramunt-Devenat, que tan brillant campanya está fent en aquest local.

L'obra está ben pensada y regularment escrita, pero algunes escenes pecan per massa llarges. Si l'autor les arreglés convenientment, l'obra guanyaría bon xich.

Els intérpretes senyoretes Prats, Sabatés, Sirbosa y Ribas y senyors Claramunt, Deveat, Papaceit y Teixidor, defensaren l'obra.

La direcció á càrrech del senyor Claramunt, molt bona.

Acabá la vetllada ab la representació de la xistosa comedia: *Que no s'enteri el marit*.

POBLET.—Ateneu Regionalista.—El passat dissapte, día 2, tingué lloch la inauguració de la temporada de Quaresma amb la comedia d'en Pous y Pagés, *L'Endemà de Bodes* y el quadro dramàtich d'en Burgas, *Calvari ámunt*.

La deliciosa comedia obtinguè una execució molt cuydada per part de alguns elements importants que composan el quadro de la casa. No vol dir aixó que anés ajustada, car sería faltar a la veritat. També es de advertir que l'obra d'en Pous es d'aquellas que dehuen dirse y jugarse amb tota la seguritat y aplóm, després de molts ensajos.

Podèm, donchs, assegurar que l'obra obtinguè una execució mitjana, sobressortinthi en alguns passatjes els senyors Aviñó y Martell. També va satisfernos el trevall de la senyoreta Roca, encara que'l paper que desempenyava no era per lluhirshi gaire. El senyor Jordá (S.) hauría sobressortit molt si al final hagués tingut un xich més d'energía.

La senyora Arnau, com sempre, *fent comedia*. Perqué no's mou ab més naturalitat, senyora? El jove aficionat, senyor López, deuría procurar parlar amb més calma y aclarir més els conceptes. En Rodrigo, aquesta vegada no va agradarnos gens; anava de *cucurulla*. Qui va estar deliciós y fins quasi inimitable, fou el Sr. Jordá (A) en el paper de «Quirse». Volem ser imparcials com sempre; ab tantes obres com hem vist an aquest simpátich actor,

en cap tipo ha estat tant aceptat com en aquest qu'ens ocupa. Y l nostre entendrer son aquets els *seus* papers. Ahí un altra cosa en favor seu; era el que més sabia el caudal, qui més detallava y qui salvaba tot lo possible les escenes de difícil conjunt. Apuntisen una.

En el quadret d'en Borgas no s'hi distingí ningu absolutament; mancaban ensajos, seguretat. La Srta. Roca ploraba massa; arribant fins a desfigurar el final de l'obra. En Rodrigo poch encaixat. L'Aviñó, *pescant*.... y fen els mutis quan s'en recordava. En Martell discret, pero poch natural. En Jordá (A) molt lluny del seu verdader carácter. La presentació d'abdues obres fou aceptable. La direcció bona. L'apuntador molt baix; aixís va bé. El púplich escàs com may. Perqué?...

SANT ANDREU.—La Luz Andresense.—Els aficionats de la casa posaren en escena el drama *María Rosa* en el que sobresortiren la Sra. Guart en la «Tomasa» y la Srta. Molgosa en «María Rosa», encara que aquesta última creiem qu'hau la pogut fer més.

També sobre sortiren en Moranta en el «Marsal» y en Rodríguez en el «Calau», essent molt ben secundats pels joves Bellafont, Estruga, Bigorra y Comas que satisferen a la concurrencia.

Esperám qu'en lo succesiu tindrán més en conte en les escenes de conjunt, ja que'l passat diumenge sortiren bastant desllisades.

Per fi de festa *Indicis* molt mal presentada.

Proximament *Batalla de reinas*.

SANT GERVASI.—Centre Autonomista Catalá.—El dia 3 del corrent se posá en escena en aquest local la comedia en dos actes *Un Orgue de Gats* executada felisment per la Sta. Oliver y Sres. Sala, Rita, Barraseta, Batalla, germans Oliver y Comorera.

El dia 10 se representá la divertida comedia en tres actes d'en Ferrer y Codina *No's pot dir* la qual obtingué igual execusió que la primera, habenthi pres part a mes dels esmentats les Sres. Sala y Comorera.

—Lo Nova Estrella.—Está en estudi per posarse en escena molt prompte la comedia en un acte del Sr. Grasas *Un viatge precipitat*. Ne tenim les millors referencies.

Dels nostres Corresponsals

SANT FELIU DE CODINAS.—Unió Feliusense.—El dia 3 del corrent s'hi representá el drama en tres actes de D. Angel Guimerá *En Pólcora*; encarregantse del paper de «Tanetas» la senyoreta Forrés (A.) la qual feu un treball que li valgué molts aplausos, lo mateix que'ls senyors Canet y Deu amb sons respectius papers de «Toni» y «Gori»; els demés ajudaren al bon conjunt, y foren aquells els senyors Falqués, Davi, Pedragosa, Vernet, Valero, Jou y Masiá.

Per pesa *Tres assumptos delicats*, corrent a càrrech dels senyors Canet, Deu, Pedragosa y la senyoreta Fornés. Per diumenge vinent *Els dos sargents francesos*.

—Circulo de la Paz.—En aquesta societat s'hi representaren las comedias *Campi qui pugui*, *La gran rifada* y *Caleari amunt*, desempenyades pels joves senyors Tura, Mas, Verdaguer, Pallerols y un altre qual nom sentim no recordar.

ARENYS DE MUNT.—Teatre Centre.—La companyia d'aficionats d'aquest Centre, baix direcció del senyor J. Miranda, posaren en escena la comedia en tres actes de'n Ferrer y Codina titulada *Africa*.

L'interpretació fora de l'escena última del acte segón que anà quelcóm desconcertada, molt bé, conseguint esser aplaudits.

Distingintse en primer lloch els senyors A. Riera y Ll. Riba en els papers de «D. Ramón» y «Carlos», com també els senyors J. Rucárols, J. Miranda, F. Perramón, S. Majó, A. Riba y Agell; el senyor Gual y el noy Rucarols molt bé, divertint molt al públich.

Es d'elogiar el treball acabat de les senyoretes J. Barrina y M. Escriu que es portaren divinament, Senyor Director, més puntualitat en la hora de comensár; recordém qu'estaba anunciada per les nou y es comensá a dos quarts de onze.

—L'Unió Arenyench.—Diumenge dia 3 del corrent, la secció de teatre d'aquesta societat interpretá el drama *Lo Presitari* y la zarzuela *Lo Allotjat*.

Amb dues obres asoliren una bona interpretació per part de tots los aficionats, distinguinse en la primera els senyors J. Pla y Ll. Alsina, en els seus respectius papers de «Samuel» y «Conrrat 2.º», com també el noy A. Jaurés en el de "Conrrat 1.º"

Ajudaren al conjunt de la mateixa, amb més o menys sort, els senyors J. Roura, J. Casas, J. Forts, M. Badia y J. Bosch. El jove J. Soler, en el paper de "Simón" molt bé en el primer y segón acte.

L'execució de la segona a càrrech dels senyors J. Margenat, Ll. Alsina, J. Forts, J. Bosch y J. Roura molt bé, presentant una diversitat de tipos que foren molt aplaudits.

La direcció de abdues obres a càrrech del mestre de piano senyor J. Vives, molt bé.

Está anunciat per lo dia 24 *El Cor del Poble*, obra qu'aquets aficionats es distingeixen de un modo especial. Prometém parlarne.

—Teatre del Centre.—Diumenge passat dia 10 del corrent la companyia catalana La Juventut de Mataró que dirigeix el senyor A. Divi y de la que forma part

com a primer actor el senyor J. Miquel y la aplaudida primera actriu senyoreta C. Terradellas, posaren en escena les obres *Patricida*, *Lo Fort de Rajolas* y un altre de castellana, *Se desea un caballero á todo estar*. En la interpretació hi prengueren part a més de la senyoreta Terradellas y dels senyors Miquel y Divi, els senyors Roqueta, Decleu, Ribas, Flaquer, Bachs y Riu. L'interpretació fluxeta, peró tots traballaren ab molt bona voluntat.

GIRONELLA.—Societat Choral.—Aquesta societat inaugurá 'l diumenge día 3, en aquest local un teatre, amb la representació de les aplaudides comedias *Flors y Violes* y *L'Oncle Rector*.

L'execució aná a cárrech d'una nova agrupació formada per novells aficionats d'aquest poble y que tan acertadament dirigeix en Ramón Maciá, obtenint un éxit complert en la primera, amb la que tots estigueren bé. Son d'alabar les senyoretes Subirana y Gelada, a la primera an el de "Tresa" y la segona an el de "Antonia".

L'Oncle Rector no va esser tan ben interpretat com *Flors y Violes*. Peró son d'alabar la senyoreta Gelada, en el paper de "María" que obtingué un gros éxit. La senyoreta Subirana no va trauren tan bon partit en el de "Elena" ni's podia esperar d'una aficionada jove com ella, tan bon acert. El senyor Maciá an el d' "Oncle", admirable. El senyor Guixé an el de "Feliciá", conquistá molts aplausos, essent aclamat. El senyor Isante y Sabata an els de "Denés" y "Francesch" respectivament, fluixets. Els altres feren lo possible pera quedar bé.

En fi, poden estar contens els joves gironellesos. Fou un éxit.

SANT BOY DE LLOBREGAT.—Els dos diumenges de cuaresma que 'm passat han tingut lloch en lo teatre del Ateneu dugues representacions per la companyía de'n Joan Pons. La primera posaren en escena *El Lladre*, quina execució fou regular; el públich escás, y els preus cars.

Lo segón diumenge 'n feren una obra castellana del any de la picó, y per fi de festa 'ns portaren una *coupletista a lo Raquel*.

Sembla mentida que l'Ateneu que te més de 400 socis, sosté dugues escoles de noys y noyas aixi d'aguantar aquestas mamarratxadas, tenin una companyia d'aficionats molt notable y haver fet tans sacrificis per l'Ateneu y esent molt millor que aquestas companyías forasteras.

A veure hara que sen lo Presidént tan amich del teatre de nostra terra si's cambiará lo gust artístich de la Direcció.

SABADELL.—Dimars día 5 del corrent al «Teatre Euterpe» d'aquesta ciutat, tinguè lloch una representació extraordinaria amb l'obra de grant éxit *Magda* per la companyia del Principal de Barcelona; en la que la senyora Xirgu demostrá una vegada més, ses facultats de excelent actriu, treguent un grant partit de son original paper y del que'n fá una veritable creació. El paper del «Coronel» haguè d'encargarse'n el senyor Guitart, (per indisposició del senyor Giménez) essent molt aplaudida sa labor pél nombrós públich qu'emplenava'l colisseu.

—Al Centre Sabadellès.—En la representació de *El voluntari de Cuba*, s'hi distingí notablement el jove actor senyor Solet en el «protagonista» igualment secondat pél senyor Gombau en son odiat paper y totes les demés parts d'aquest elench guanyantse 'ls aplaudimens del nombrós e intel·ligent públich de tant popular assossiació.

S'anuncia un benefici pera'l proper diumenge, posantse en escena, probablement dos xistoses pesses y una audició choral de bon répartori.

—Academia Católica.—Se posá'l III acte de *Jesás de Nasaret* bastant fluixet, sobressortint el «Jesús» y el «Judas»; també el «Snt. Pere» interpretat pél senyor Pennalva hi estigué en carácter.

La direcció quelcóm acertada.

RIPOLLET.—Teatre la Alianza.—Diumenge vinent se representará en aquest poble un grant aconteixement artístich per els aficionats, representantse les obres *Mestre Olagué*, *Catalunya*, *Mata dones*, *La Criada nova*, *Vida nova y Delagalls a Barcelona* per els senyors Farrés, Roca, Selvo, Aimerich, Cassals, Comenges, Mogas, Berneda y Govern, còm també la primera actriu A. Bronzini, esperán segons les impressións rebudes, que será un dels éxits mes grants tingots en aquesta població.

GIRONA.—Centre Moral.—El día 3 l'agrupació d'aquest centre posaren en escena el drama en tres actes de Mossen Francisco Gay *Asprors de Joventut*, que fou majistralment interpretat. Per fi de festa s'hi representá el juguet en un acte *De gorras*.

TEYA.—Teatre La Palma.—En el passat Febrer se celebrá una vetllada a benefici d'un jove malalt de la vila representanthi després d'interpretar algunes composicións musicals, les pesses *La Botifarra de la llibertat* y *El quarto d'els mals endressos*; obtinguent bona execució.

El Diumenge día 3 del corrent, tinguè lloch la representació de la Comedia de l' Iglesias *Girasol* y la pesa dels senyors Llibre y Millá *La Ventjantsa d'una Sogra* obtenint amb dues obres una esmerada interpretació, la secció d'aficionats de la casa, amb la cooperació de la senyora Guart (característica de treball elogiable) y la novella actriu senyora A. Mestres que ajudá al bon conjunt.

—Teatre La Unió.—El mateix día en aquesta Societat se representá a mes d'una sarsuela castellana, la pessa de teatre per nois *Aucellets fora del niu* y las sarsuelas catalanes *Lo primer día* y *La marmota*.

BADALONA.—Centre Catalanista Gent Nova.—El passat diumenge actuá en aquesta entitat la companyia que trevallá darrerament en el teatre «Sala Imperi» de Barcelona. Representáren pulcrement les obretes *El Sant de la Agneta*, *Joquina fi de sigle* y *Don Pancho* siguent aplaudides com se mereixien les petites artistes Morer y Redondo.

—U. F. N. R.—Amb la celebrada producció d'en Guimerá *La reina joca* ha comensat la temporada de Quaresma el quadro d'aficionats qu' amb el nom de «Estol Artístich» y baig la direcció d'en Tomás Guardia, actua en aquest Centre. La execució en general fou bona, sobresortint en gran manera el senyor Gili en la interpretació del «Roland». La senyora Prat en la

pretagonista, cumplí dignament fent honor a tots els demés interprets que trevallaren amb entussiasme.

El públich qu' omplía'l local, els recompensá amb generals y sorollosos aplaudiments.

ARENYS DE MAR.—El Diumenge prop-passat dia 10 debutá a la tarda 'n el "Ateneo Arenyense" una Companyía comich dramática dirigida per don Miquel Comas de quina forma part la notable actriu D.ª Concepció Ceballes, posant en escena un drama castellá (distingintsi d'una manera especial dita actriu) el quadro en un acte, original del apuntador de la mateixa Companyía don Jaume Floris que porta per nom *Esclat de Primavera* desempenyat molt discretament per la senyoreta Riera y els senyors Gualba y Serrapiñana. Al final el públich amb els seus aplausos obligá a n'al autor a sortir, a las taulas.

Y per ultim, se representá la comedia en un acte del escriptor don Francisco Camprodón que té per titol *La Teta gallinaire* executada amb acert per els senyors Ylla, Comas, Serrapiñana, Planas, Pou (E.) y senyoreta Riera.

La concurrencia que va ésser bastant nombrosa, sroti satisfeta del trevall de tots els actors que prengueren part en el desempenyo de las obras referidas.

Van en aquest número (*repartím als nostres compradors* y *correspòn als nostres suscriptors*) 32 pàgines de folletí, plech primer de la famosa comedia del escriptor inglès Henry Artur Jones,

ELS HIPOCRITES

que's representá prop de 50 vegades en el teatre Principal d aquesta ciutat

ELS HIPOCRITES

quina traducció catalana, es deguda als distingits literats senyors Alexandre de P. Maristany, y Salvador Vilaregut, no podía pas mancar en la nostra biblioteca

Per molt aviat, potser després de

ELS HIPOCRITES

repartirèm en els nostres folletins un dels drames de mes merescut èxit del Teatre Catalá.

Per avuy no podem adelantar més detalls, ja'ls completarém quan estiguin més adelantats els trevalls.

Avuy, —tal com diguerem—junt amb el número, repartím als suscriptors y compradors de fora de Barcelona el monòlech den Vallmitjana

EN TARREGADA

aixís com també y repartím el diàlech del mateix autor

ELS JAMBUS

Agneta Morera

Feya temds que desitjavam obtenir el retrat de la nostra biografiada d'avuy, que honra nostra primera plana, però degut á la exessiva modestia d'aquesta aventatjada actriu, sempre se'ns habia mostrat quelcom retreta an entregarlo.

La senyoreta Morera, que compta amb una honrosa campanya d'art, va comensar a actuar en el teatre á la tendra etat de sis anys, formant part de les companyies dels coneguts actors senyors Parreño, Rojas y Labastida, demostrant ja àleshores estar dotada, d'una envejable intuició artistica pel conrèu de nostra escena.

Posteriorment, ha format part de les companyies dels celebrats actors senyors Buxens; Torelló y Carles Capdevila actuant en diferents teatres de nostra localitat, entre aquets el Lírich, Apolo, Circo Barcelonès y Circol de Sans demostran en els papers ésser una dama jova de gran pervindre.

Entre les moltes obres per ella interpretades li recordem ab èxit franch y espontani, *Mossen Janot, La Verge Boja, Lo Ferrer de tall, La Reyna Jova, La Noia maca* y moltes altres que sens faria llarch d'anotar.

Com á dona, té qualitats que la fan acreedora de tota distinció ja que el seu caracter franch y bondadós a l'ensemps que senzill, fa distingirla als ulls de nosaltres que l'apreciém artisticament per lo molt que val sense ella coneixeu, colocantla en lloch preferent y que de no donarla á coneixer avuy als nostres llegidors se'ns titllarie de infustos y mes considerántmos fervents admiradors conseqüents d,un valor artistich quan aquest se troba al nivell de la estudiosa y aplaudida

actriu Agneta Morera, nova esperansa del art dramàtich.

El pròxim diumenge dia 17 se estrenará en el teatre La Constancia de Sant Celoni, el drama en 3 actes d'en Joseph Mallat *El Calvart d'una mare* y además el epissodi d'en J. Burgas *Jordi Erin*. Els protagonistes de dites obres corren a cárrech del jove primer actor en Joan Santacana y de la primera actriu senyoreta Antonia Vallbè.

A l' *Associació Nacionalista Catalana* s'hi donà diumenge passat una vetllada, que deixà bell recort a la nombrosa concurrencia qu' omplia de gom a gom la sala del *Ateneu Obrer del districte III*.

Foren aplaudits amb fort entussiasme les Srtes Criach, Fornells, Raduá (germanes), Manyanet, Cots, Pujades y els Srs. M. Alcántara, Lluis Brusi, Pons, y 'l discurs del notable periodista senyor Cases y Briz, director de *Renaixement*. *L' Esbart Català*, que tant notablement dirigeix nostre amich l' Aureli Capmany, executà una randa de ballets, essent elogiats llurs dansayres.

Elogiem l'acte celebrat per la Secció de propaganda, y els recomanèm carinyosament que un altre dia, destinin lloch à la prempsa, puig no poguerem seurer per l' excessiu públich que hi havia.

Diumenge vinent tindrá lloch en l'«Ateneu Obrer districte III», el benefici del jove aficionat senyor Joseph Reig, amb l'obra *La Mare* y que'l director senyor Perbellini ha confiat, per deferencia, la direcció de la mateixa al conegut primer actor senyor R. Mallorqui.

Hem tingut ocasió de veure l'exposició dels quadres que'ls artistes de la Associació «Literaria y Artística» envien a la proxima Exposició de Madrid, que en son conjunt resulta bastant equilibrada. En el número vinent podrèm parlarne amb més detall.

A l'«Agrupació Obrera de Sant Martí» s'estrenarà el proper diumenge el quadro del nostre amich Blaimor *Quant la vida va finint* Li desitgem un bon èxit.

El día 16 de Mars, celebrará el seu benefici el director del quadro dramàtich del «Ateneu Regionalista del Poblet» amb les obres *Lo Rector de Vallfogona* y *Sirena*.

No duptèm que, donades les simpaties de que gosa en aquesta barriada, lograra veure el teatre plè de gom a gom un cop al any.

Diumenge vinent a la nit, tindrà lloch en el «Centre Republicà del III districte» una funció teatral, en la que s'hi estrenarà la comedia en un acte de don Enrich Aguado, nomenada *Malalties*. Havent rebut una molt atenta invitació, no deixarèm d'assistirhi.

El dissabte passat tingué lloch en el «Eldorado» l'estrena de l'idili en tres actes del delicat poeta Apeles Mestres. *Ens diugen* qu'es una obra —com totes les d'aquest autor— pulcrament escrita, empró no gayre teatral. En el número vinent procurarèm parlarne.

Correspondencia

M. T. S: No es publicable. *M. D. M:* Es poca cosa y les incongruencies l'acaven de desmereixer. Enviihi alguna altra cosa. *R, A. A:* Es defectuosa en molts concepts pró si provès de fer quelcom de mens volada potser ho encertaria. Pera jngar el sonet se necessiten condicions que no poden trovarse en els que comensen. *T. F. G:* Molt senzill pró... no và. *Petit Catalanista:* Això: estudihi estudihi. *F. R. G:* Els seus trevalls, además de ser poca cosa com li deyem, son faltats de gust en absolut. Ens sembla que pert el tems. *A. M: Vaya, vaya! M. P. B:* Pot ferho mellor si's concreta a temes fácils. *J. D:* Si *volgués* ferho potser ho faria més bé y més propi. Ens sorpren la semblanza de lo seu ab poesies que recordém d'altres autors. Aquesta d'avuy no es prou correcta. *F. B. S:* Poca cosa, les seves proves; la poesia la trovèm faltada de sentit. *J. Casanovas:* Sentim molt el seu justificat disgust y l'incident que l'ha motivat, que pot derivar de moltes causes. Portem la seva reclamació al interessat, y preguém a V. qu'aquestes paraules li serveixin de satisfacció. *F. T. J:* Anirà la traducció. L'altra la trovèm trivial y faltada de correcció.

De Administració

F. C: de Lleyda: Rebudes les 2 pessetas del suscriptor *Ll. F.*